

UNA ESCOLA CENTENÀRIA

Els inicis

El col·legi Mare de Déu dels Àngels va començar la seva activitat educativa l'any 1898, en unes cases situades al carrer de la Sagrera núm. 10-12 (ara 70-72). Sant Josep Manyanet, fundador dels Fills i de les Filles de la Sagrada Família, va buscar un lloc on establir la primera casa de la congregació femenina dedicada totalment a l'educació, després d'haver obert el noviciat de la congregació a Aiguafreda (Barcelona) l'any 1894.

Sabem per una carta de l'any 1895 que el pare Josep Manyanet havia vist unes cases al carrer de la Sagrera que li semblaven adients per a aquest projecte. Va anar fent totes les gestions que calia per comprar-les, confiant en la protecció de sant Josep, mentre també arribaven els permisos necessaris per a la presència de la comunitat. L'any 1896 escriu al seu amic el Dr. Felip Vergés: « A la gran barriada de la Sagrera, de la parròquia de Sant Martí de Provençals, hi farien un bé immens i serien ben rebudes, ja que des de les Escolàpies fins a les Dominiques de Sant Andreu, molt distants les unes i les altres d'aquell punt, no hi existeix ensenyament de religioses... ».

La proximitat amb el col·legi Jesús, Maria i Josep, els « Padres » de Sant Andreu, permetria l'atenció espiritual de les religioses i alumnes, i facilitaria el treball conjunt en l'activitat pedagògica i en la formació de famílies que s'emmirallessin en la Família de Natzaret.

El 3 de novembre de 1898 arribaven a la Sagrera la mare Encarnació Colomina i Agustí, cofundadora de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret i sis religioses més. "El Correo Catalán" del 6 de novembre es va fer ressò de la seva arribada: "... S'hi donarà ensenyament de pàrvuls, i l'elemental i superior complets, i les altres labors pròpies de la dona; compta amb espaioses sales per a classes, menjador, planxador, etc. i un magnífic hort-jardí. Admeten externes, migpensionistes i internes".

El creixement fins a l'actualitat

Les famílies dels voltants es van identificar aviat amb l'escola i les instal·lacions van resultar insuficients per al nombre d'alumnes que anava creixent. L'any 1903 Joan Rubió i Bellver, arquitecte deixeble de Gaudí, va projectar la construcció d'un nou pavelló i ens va deixar un excepcional i artístic pati modernista que encara es conserva.

Durant els primers anys l'escola va ser dirigida per la Cofundadora i Superiora general de la congregació, la mare Encarnació Colomina, i va ser la seu d'esdeveniments importants per a la institució, com la celebració dels Capítols generals de 1905 i 1911.

El 1908 el "Rober" va iniciar una intensa activitat benèfica; molts voluntaris i voluntàries es dedicaven a ajudar tant en l'aspecte material com en l'espiritual les famílies

més necessitades. El 1909, en esclatar la Setmana Tràgica, les religioses van haver de fugir. Van ser els veïns els qui van defensar el col·legi i van evitar que fos incendiat.

El 27 de novembre de 1916 la mare Colomina entregava la seva ànima a Déu en aquesta casa; es cloïa una etapa, però l'escola ja estava molt arrelada al barri; les instal·lacions anaven creixent amb noves construccions i amb l'adquisició de la casa del núm. 8 (ara 68) del mateix carrer.

La guerra dels anys 1936-1939 va interrompre l'activitat escolar. Aquesta vegada també la casa va ser protegida pel veïnat; l'any 1939 es va poder recomençar amb els mobles guardats a les cases de les famílies amigues. Des de llavors el col·legi va anar ampliant els seus espais per acollir un nombre cada vegada més gran d'alumnes, i sense deixar de créixer com a institució educativa, va anar donant resposta a noves necessitats de l'entorn: en plena postguerra es va obrir un internat que va arribar a acollir dues-centes nenes; anys més tard es van habilitar uns espais per a residència de noies que venien a treballar a Barcelona; i en els anys 60 a l'escola Emaús, en uns locals cedits pels bombers a prop del Pont del Treball, les religioses i unes noies voluntàries donaven formació a nens que no estaven escolaritzats.

A partir de l'any 1969, mentre creixia la població de la Sagrera, augmentava considerablement el nombre d'alumnes del col·legi; els anys setanta l'escola va arribar a tenir tres línies de Parvulari i Educació General Bàsica, i dues de BUP i COU; durant uns anys també va impartir Formació Professional de I Grau. L'any 1972 els alumnes d'Infantil es van traslladar al carrer de Martí Molins núm. 60-68. Es van obrir noves aules de Primària al carrer de Berenguer de Palou i es va llogar la casa del carrer de la Sagrera núm. 74 per al Batxillerat.

A principis dels anys noranta es van començar a construir al carrer Gran de la Sagrera els tres grans espais que actualment acullen els alumnes del col·legi:

- . Educació Secundària (ESO i Batxillerat), als núm. 80-82, inaugurat l'any 1995.
- . Educació Infantil i Centre d'estimulació primerenca, als núm. 151-155, inaugurat l'any 2001.
- . Educació Primària, als núm. 68-74, inaugurat l'any 2009.

Totes aquestes transformacions han permès de poder oferir a les famílies de la Sagrera no tan sols una plaça escolar per als seus fills, sinó un àmbit d'educació integral per a les noves generacions. El desig de sant Josep Manyanet d'"educar el cor i la intel·ligència" s'ha fet realitat gràcies a la dedicació i la col·laboració de tota la comunitat educativa, en un compromís constant per assolir la qualitat i preparar els alumnes per construir un món millor.